SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

PII PAPÆ VI.

LITERÆ IN FORMA BREVIS

QUIBUS

MOTU PROPRIO

Confirmantur omnia, & ſingula Privilegia Eminentiſſimi Epiſcopi Oſtienſis, & Veliternen. ſuper Privativâ ejus Jurisdictione in dictis Civitatibus tam in Civilibus, Criminalibus, & Æconomicis excluſivè ad quæcunque Tribunalia Urbis; etiam Congregationis ad Conſultanda Pontificiæ Ditionis negotia deſignatæ, & præcipuè reintegratur ejus Juriſdictio privativa ſuper Omnibus Æconomicis Communitatis Velitrarum excluſive ad Sacram Congregationem Boni Regimini.

ROMÆ, MDCCLXXV.

Ex Typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ.

Digitized by Google

Digitized by Google

PIUS PP. VI.

Ad Perpetuam rei memoriam.

UT primum nullis meritorum noſtrorum ſuffragiis; ſed Omnipotentis Dei benignitate ad Univerſa Eccleſiæ gubernacula admoti fuimus, ſtatim animo perſpeximus moleſtiarum, & procellarum moles, quæ in tam periculoſo, difficilique navigationis curſu Nobis undique impenderent. Qua cogitatione deterriti propè animum abjeciſſemus, niſi infirmitatem Noſtram jactavimns in Deum, qui imperat ventis, & mari ac repente fit tranquillitas magna. Mox edocti exemplo Jeſu Chriſti, qui licet efficere poſſet unus omnia, quæ vellet, tamen Apoſtolos adjutores, adminiſtros, operarios adhibuit ad fundandam Eccleſiam, quam acquiſivit Sanguine ſuo, & Nos multo magis in partem Apoſtolici muneris advocavimus Venerabiles Fratres Noſtros Cardinales, ut Nobiſcum ſedeant in puppi, & præſto ſint conſilio, auctoritate, fide, quorum benevolentiæ debere Nos plurimum nemo ignorat, & Nos præferimus. Ipſi enim Nobis, licet non multo antea in eorum Collegium cooptati fueramus, tamen clavum Chriſtianæ Reipublicæ, & tantarum rerum adminiſtrationem tradere non dubitarunt. Quæ tamen ſuffragiorum pulcherrima ſignificatio, ut in ipſis vehementiùs quoddam caritatis ſtudium inflammare debet ad adjuvandam imbecillitatem Noſtram, ita in Nobis gratam

Digitized by Google

recordationem excitat adeo, ut nullam elabi occaſionem patiamur, quin paterno affectu, & Pontificia liberalitate benemeritos de Nobis Venerabiles Fratres Noſtros proſequamur, ut quæcumque illis utilia, atque honorifica eſſe dignoſcuntur, libentiſſimè deferamus. Quos inter cum Nobis Epiſcopalis muneris neceſſitudine conjunctiores ſint Cardinales Epiſcopi, quos Suburbicarios vocant, & præſertim Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternenſis, qui plerumque Decanus Sacri Collegii ſolet eſſe, æquitas poſtulat, ut majorem quamdam rationem habeamus ejus dignitatis, quam ad totius ampliſſimi Collegii ſplendorem, decus, exiſtimationemque redundare intelleximus. Is enim ex omni temporis vetuſtate habet prærogativam ſanè illuſtrem conſecrandi, coronandique Romanum electum Pontificem, ut mirum videri non debeat, ſi Pontifices amplioribus illum Privilegiis quaſi certatim cumulaverint, & eidem præſertim Civitatis Veliternæ dominatum etiam temporalem, omnimodamque illius juriſdictionem quaſi dono attribuerint. Sed Nos legendo comperimus, non eamdem omni tempore hujus Privilegii vim, ac ſtatum manſiſſe, ſive quod Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternus de ea diligentia, conſtantiaque, qua jus illud defendi oportebat, remiſerit; ſivè quod nonnulli Magiſtratus, qui quod aliis conceditur tamquam ſibi ereptum dolent, idem Privilegium evertere conati ſunt. Primum itaque Franciſcus Cardinalis Piſanus eo Privilegio uti negligenter deſiit; ſed non multo poſt Cardinalis Johannes Moronus honorificentiſſimis a Sancto Pio PP. V. literis die XVIII. Julii Anno MDLXVI. in antiquam poſſeſſionem reſtitutus eſt. At contra Sixtus PP. V. Anno MDLXXXIX. poſt mortem Alexandri Cardinalis Farneſii Jus temporale a ſpirituali prorſus abſcidit, Cameræque Apoſtolicæ in perpetuum addixit; ſed idem Sixtus V. quaſi facti pœniteret, quod toti Collegio nimis iniurioſum videbatur, integram, & omnimodam Juriſdictionem, adminiſtrationem, & regimen temporale reſervatum voluit ad triennium Johanni Cardinali Serbellonio Decano ſimul & Epiſcopo Veliterno, eique liberam facultatem attribuit cognoſcendi privativè omnes, & quaſcumque Cauſas Civiles, Criminales meras, ac mixtas inter quaſcumque Perſonas quavis dignitate fulgentes tam in Curia, quam extra in quibuſcumque inſtantiis eo planè modo,

quo

quo uſi fuerant, utique ſui voluere Deceſſores. Jam verò imminutam Epiſcopi Oſtienſis, & Veliterni dignitatem reſtituit Gregorius PP. XIV. qui anno MDXCI. die XXIII. Martii eidem Epiſcopo Sacri Collegii Decano pro tempore exiſtenti Velitrarum regimen, & Juriſdictionem temporalem commiſit, & Motu proprio memoratam abſciſſionem, & Cameræ Apoſtolicæ addictionem, Sixtique Prædeceſſoris literas revocavit. Qui etiam Kalendis Maii ejuſdem anni ad Alphonſum Cardinalem Geſualdum literas dedit, quibus Sancti Pii V. Privilegium confirmavit, præmiſſa inſtauravit, & ad utramque Oſtienſem, & Veliternam Civitates extendit. Cæteris Prædeceſſoribus noſtris, qui Gregorium ſubſequuti ſunt, nihil fuit antiquius, atque ſolemnius, quam rata, firmaque ejuſmodi habere Prviilegia. Quippe Innocentius PP. IX. duorum menſium Pontifex dicto anno MDXCI. menſe Decembri Gregorii literas: eaſdemque ter confirmavit anno MDXCII. Clemens PP. VIII., bis ante, die nimirum XXII. Februarii ſemel poſt editam XVIII. Kalendas Auguſti Conſtitutionem de bono regimine, die nempe XII. Septembris cum privilegiis Pauli II., & IV., & Sancti Pii V. relato integro dicti Gregorii literarum tenore. Paulus idem PP. V., qui Congregationi Boni Regiminis formam tribuit, anno MDCXV. XIX. Septembris Privilegia Pauli II., IV., Sancti Pii V., Gregorii XIV., & Clementis VIII. literis ſuis firmiſſimè roboravit. Id ipſum præſtitere Urbanus PP. VIII. anno MDCXXIII. XII. Novembris. Innocentius PP. X. anno MDCXLVI. XXIII. Aprilis. Alexander PP. VII. anno MDCLXVI. III. Septembris. Innocentius PP. XII, anno MDCXCV. XXII. Novembris. Clemens PP. XI. anno MDCC. XVIII. Decembris. Ac demùm Benedictus PP. XIV. (cujus recordatio gratiſſima nobis, ac ſuaviſſima ſemper eſſe ſolet, quod idem nos inter ſuos Familiares ſumma benignitate aſciverit, tantique Pontificis commendatione, ac præclaro judicio primus nobis patefactus eſt aditus ad capeſſendam Rempublicam). Is igitur in ſua Conſtitutione: *Quantum ad procurandam*: edita XV. Februarii anno MDCCXLII. §. XXVI. diſertiſſime teſtatus eſt, ſe nullum inferre velle detrimentum facultatibus S. R. E. Cardinalis Sacri Collegii Decani nunc, & pro tempore exiſtentis ratione Oſtienſis, & Veliternæ Eccleſiarum. At Clementis VIII. Conſtitutio illa, modo quam nominavimus, cauſa,

 & oi-

Digitized by Google

& origo fuit diſſentionum omnium, & litium, quibus majorem in modum oppugnata fuit Cardinalis Decani juriſdictio a duabus præſertim Congregationibus, quarum altèra ad conſultanda Pontificiæ Ditionis negotia deſignata dicitur, altera Boni Regiminis. Et prima quidem, quo tempore Thomas Rufus, quem honoris cauſa nominamus, Cardinalis Decanus erat, & ſimul Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternus, non dubitavit palam illi, & imperiosè denuntiare, ut tranſmitteret quoſdam criminum Proceſſus. At Cardinalis libero, & recto animo præcisè negavit. Sed cùm Pontifex id tùm oportere per literas Cardinalis Secretarii Status declaraſſet, Pontifici imperanti paruit, præterea nemini. Altera autem Congregatio literas dedit: edicta vulgavit: Tabellas Datiorum Communis ſibi tranſmittendas edixit, accepit, rexit, auxit, & minuit. Hæc vulnera Cardinalis Decani juriſdictioni inflicta ſunt ab Adminiſtris Congregationis Boni Regiminis, qui præcipue didiciſſe videbantur litigandi rationem, & vias. Etenim preces datæ ſunt rec. mem. Clementi PP. XIII. Prædeceſſori noſtro, & Principi in nos munificentiſſimo, a quo impetrata fuit, atque inde Decreta particularis S. R. E. Cardinalium Congregatio, una cum ſuo Auditore, qui eſſet a Secretis; cui præcidendæ contentionis ſuper juriſdictionem cauſis, & negotiis Communitatis Velitrarum ſumma poteſtas eſſet. Lis diù protracta eſt uſque ad Prædeceſſorem ſa: mem: Clementem PP. XIV., quo Pontifice, propoſitum fuit in eadem Congregatione die XXII. Februarii anno MDCCLXXII. dubium: *An, & de cujus Juriſdictione conſtet in cauſis, & negotiis Communitatis Velitrarum?* Eaque cauſa, quæ æconomicè potiùs, ut ajunt, definiri debuiſſet, tam vehementer pertractata eſt contra Sacri Collegii Decanum, ut tacita ferè omnium opinione minùs fuerit comprobata. Attamen Cauſæ cecidit Cardinalis Decanus, pronuntiatumque fuit Decretum illud: *Conſtare de Juriſdictione Sacræ Congregationis Boni Regiminis ad formam Conſtitutionum Apoſtolicarum*. Decretum conſequuta eſt ſententia, quæ vulgata fuit XIII. Julii dicti anni. Quæ tamen Congregationis ſententia non ita circumſpecta fuit, ut ſpes omnis Cardinali Decano præcideretur ſuum aliquando jus recuperandi. Moleſtè tulerunt Cardinales plerique omnes, in ea Cauſa dijudicanda ſummum jus nimis diligenter exquiſitum fuiſſe, non adhibitam æquitatem illam

Digitized by Google

illam, quæ legum ſemper & moderatrix, & emendatrix fuit, cujus æquitatis ea præſertim vis erat in cauſa iſta, ut habenda eſſet ratio dignitatis. Et quidem ipſe Prædeceſſor noſter ſa: mem: Clemens XIV. Decretum antedictum quodammodo minùs probaſſe viſus eſt, ut confeſtim Auditori ſuo præceperit, moneri Fridericum Cardinalem Lantem Congregationis Boni Regiminis Præfectum, ſuam eſſe mentem, quoad Carolus Albertus Guidobonus Cardinalis Cavalchinus Epiſcopus, & Decanus vitam ageret, nil prorſus de antiqua ſua juriſdictione circa temporale ſuarum Civitatum regimen eſſe immutandum, ſed ad obitum uſque omnia ſarta tecta ſervanda, editis reſolutione, & ſententia non obſtantibus. At poſt Cardinalis Cavalchini obitum, Ven. Fratres noſtri Johannes Franciſcus Epiſc. Portuenſis Card. Albanus Decanus, tùm Henricus Benedictus Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Eboracenſis Sub-Decanus, quibus id jus erat, Oſtienſem, & Veliternam Eccleſias antiquiſſima jurisdictione, ac ſuis ornamentis ſpoliatas, ac veluti deformatas optare, atque accipere noluerunt. Ad ipſas tamen ſtudio quodam curandi majoris boni permotus aſcendit Venerabilis Frater noſter Fabritius Cardinalis Serbellonius tunc Epiſcopus Albanenſis, ad quem Prædeceſſoris noſtri juſſu a memorato Pontificis Auditore pariter datæ ſunt Literæ, quibus ei poteſtas facta eſt, liberam exercendi juriſdictionem in iis, quæ pertinent ad annonam frumentariam, & oleariam Communitatis Velitrarum, nec non Furnos Annonæ addictos, & pecuniam, ſive arcam ipſius Annonæ. Atque hæc mandata, præſcriptaque ſunt, quamvis ex ſententia dictæ Congregationis particularis Annonæ Veliternæ cura ad Congregationem Boni Regiminis pertinere videretur. Non placuit tamen ipſi Congregationi, quæ tributam dicto Cardinali Serbellonio liberam memoratos Proventus adminiſtrandi facultatem quandoque turbare tentavit. Nos itaque omnibus hiſce ſedulo perpenſis, & diligenter examinatis, conſiderantes, nulli re ipſa convenientius, quam Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno plerumque Sacri Collegii Decano pro tempore exiſtenti, regimen temporale, & æconomicam juriſdictionem earumdem Civitatum, & Diſtrictuum, & Territoriorum Oſtienſium, & Veliternorum committi poſſe; non ad alicujus ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed Motu proprio

in ex

& origo fuit diſſentionum omnium, & litium, quibus majorem in modum oppugnata fuit Cardinalis Decani juriſdictio a duabus præſertim Congregationibus, quarum altèra ad conſultanda Pontificiæ Ditionis negotia deſignata dicitur, altera Boni Regiminis. Et prima quidem, quo tempore Thomas Rufus, quem honoris cauſa nominamus, Cardinalis Decanus erat, & ſimul Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternus, non dubitavit palam illi, & imperiosè denuntiare, ut tranſmitteret quoſdam criminum Proceſſus. At Cardinalis libero, & recto animo præcisè negavit. Sed cùm Pontifex id tùm oportere per literas Cardinalis Secretarii Status declaraſſet, Pontifici imperanti paruit, præterea nemini. Altera autem Congregatio literas dedit: edicta vulgavit: Tabellas Datiorum Communis ſibi tranſmittendas edixit, accepit, rexit, auxit, & minuit. Hæc vulnera Cardinalis Decani juriſdictioni inflicta ſunt ab Adminiſtris Congregationis Boni Regiminis, qui præcipue didiciſſe videbantur litigandi rationem, & vias. Etenim preces datæ ſunt rec. mem. Clementi PP. XIII. Prædeceſſori noſtro, & Principi in nos munificentiſſimo, a quo impetrata fuit, atque inde Decreta particularis S. R. E. Cardinalium Congregatio, una cum ſuo Auditore, qui eſſet a Secretis; cui præcidendæ contentionis ſuper juriſdictionem cauſis, & negotiis Communitatis Velitrarum ſumma poteſtas eſſet. Lis diù protracta eſt uſque ad Prædeceſſorem ſa: mem: Clementem PP. XIV., quo Pontifice, propoſitum fuit in eadem Congregatione die XXII. Februarii anno MDCCLXXII. dubium: *An, & de cujus Juriſdictione conſtet in cauſis, & negotiis Communitatis Velitrarum?* Eaque cauſa, quæ æconomicè potiùs, ut ajunt, definiri debuiſſet, tam vehementer pertractata eſt contra Sacri Collegii Decanum, ut tacita ferè omnium opinione minùs fuerit comprobata. Attamen Cauſæ cecidit Cardinalis Decanus, pronuntiatumque fuit Decretum illud: *Conſtare de Juriſdictione Sacræ Congregationis Boni Regiminis ad formam Conſtitutionum Apoſtolicarum*. Decretum conſequuta eſt ſententia, quæ vulgata fuit XIII. Julii dicti anni. Quæ tamen Congregationis ſententia non ita circumſpecta fuit, ut ſpes omnis Cardinali Decano præcideretur ſuum aliquando jus recuperandi. Moleſtè tulerunt Cardinales plerique omnes, in ea Cauſa dijudicanda ſummum jus nimis diligenter exquiſitum fuiſſe, non adhibitam æquitatem illam

Digitized by Google

illam, quæ legum ſemper & moderatrix, & emendatrix fuit, cujus æquitatis ea præſertim vis erat in cauſa iſta, ut habenda eſſet ratio dignitatis. Et quidem ipſe Prædeceſſor noſter fa: mem: Clemens XIV. Decretum antedictum quodammodo minùs probaſſe, viſus eſt, ut confeſtim Auditori ſuo præceperit, moneri Fridericum Cardinalem Lantem Congregationis Boni Regiminis Præfectum, ſuam eſſe mentem, quoad Carolus Albertus Guidobonus Cardinalis Cavalchinus Epiſcopus, & Decanus vitam ageret, nil prorſus de antiqua ſua juriſdictione circa temporale ſuarum Civitatum regimen eſſe immutandum, ſed ad obitum uſque omnia ſarta tecta ſervanda, editis reſolutione, & ſententia non obſtantibus. At poſt Cardinalis Cavalchini obitum, Ven. Fratres noſtri Johannes Franciſcus Epiſc. Portuenſis Card. Albanus Decanus, tùm Henricus Benedictus Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Eboracenſis Sub-Decanus, quibus id jus erat, Oſtienſem, & Veliternam Eccleſias antiquiſſima juriſdictione, ac ſuis ornamentis ſpoliatas, ac veluti deformatas optare, atque accipere noluerunt. Ad ipſas tamen ſtudio quodam curandi majoris boni permotus aſcendit Venerabilis Frater noſter Fabritius Cardinalis Serbellonius tunc Epiſcopus Albanenſis, ad quem Prædeceſſoris noſtri juſſu a memorato Pontificis Auditore pariter datæ ſunt Literæ, quibus ei poteſtas facta eſt, liberam exercendi juriſdictionem in iis, quæ pertinent ad annonam frumentariam, & oleariam Communitatis Velitrarum, nec non Furnos Annonæ addictos, & pecuniam, ſive arcam ipſius Annonæ. Atque hæc mandata, præſcriptaque ſunt, quamvis ex ſententia dictæ Congregationis particularis Annonæ Veliternæ cura ad Congregationem Boni Regiminis pertinere videretur. Non placuit tamen ipſi Congregationi, quæ tributam dicto Cardinali Serbellonio liberam memoratos Proventus adminiſtrandi facultatem quandoque turbare tentavit. Nos itaque omnibus hiſce ſedulo perpenſis, & diligenter examinatis, conſiderantes, nulli re ipſa convenientius, quam Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno plerumque Sacri Collegii Decano pro tempore exiſtenti, regimen temporale, & æconomicam juriſdictionem earumdem Civitatum, & Diſtrictuum, & Territoriorum Oſtienſium, & Veliternorum committi poſſe; non ad alicujus ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed Motu proprio

 ex

ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine Privilegia Prædeceſſorum noſtrorum S. R. E. Cardinali Epiſcopo pro tempore exiſtenti Oſtienſi, & Veliterno ferè ſemper Decano, antea conceſſa adprobantes, confirmantes, & innovantes, quarum tenores pro expreſſis de verbo ad verbum hic haberi volumus, nimirum Pauli II., & IV., præcipue Sancti Pii V. concedentium facultatem Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno pro tempore exiſtenti per ſe, vel per alios cognoſcendi omnes, & ſingulas cauſas Incolarum Civitatis Veliternæ, tàm Civiles, quàm Criminales, atrocibus exceptis (quam tamen exceptionem omnino delemus, & abrogatam eſſe volumus, atque decernimus) in prima, & ſecunda in ipſa Civitate Veliterna, & in tertia inſtantia in Urbe: nec non aliorum Prædeceſſorum noſtrorum Gregorii nempè XIV., qui revocavit diſmembrationem factam a Prædeceſſore Sixto V., & applicationem regiminis, & juriſdictionis temporalis Cameræ Apoſtolicæ: Innocentii IX., Clementis VIII., Innocentii XII., Clementis XI., & Benedicti XIV. diſmembrationem, & applicationem Juriſdictionis æconomicæ, & Regiminis temporalis Oſtienſis, & Veliternæ Civitatum factam Congregationi Boni Regiminis vigore memoratarum reſolutionis, & ſententiæ Congregationis particularis deſignatæ a fel: rec: Clemente XIII., & coactæ ſub ſa: mem: Clemente XIV. Prædeceſſoribus noſtris, diebus, & anno præfatis: & alia omnia, & ſingula potiſſimè præmiſſas reſolutionem, & ſententiam auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuo revocamus, caſſamus, abolemus, annullamus, & irritamus; ac revocata, caſſata, abolita, annullata, & irrita, nulliuſque roboris, & momenti fuiſſe, & eſſe, nullique prorſus ſuffragari poſſe, ſeu debere, quamvis impoſterum nova ederentur documenta, decernimus, & mandamus; quæ proindè haberi volumus, ac ſi nullo modo facta, ac lata fuiſſent, & emanaſſent. Eaſdemque Eccleſias Oſtienſem, & Veliternam, earumque Epiſcopum, ad Regimen, & omnimodam Juriſdictionem temporalem, & æconomicam dictarum Civitatum, Diſtrictuum, & Territoriorum cognoſcendi omnes, & quaſcumque Cauſas Civiles, Criminales cùm poteſtate Gladii, & uſque ad ultimum ſupplicium incluſivè, ac mixtas (nolumus vero quicquam pœnarum, quæ corporum afflictivæ ſunt, in hac ipſa urbe executio-

ni

ni mandari) Cœterum ſemota quacumque facultate Congregationis ad conſultanda Pontificiæ Ditionis negotia deſignatæ & in prima, & ſecunda in Civitate Veliterna, in tertia vero inſtantia in Urbe, cum omnibus, & ſingulis Arcibus, Fortalitiis, Palatiis, Hortis, omnibuſque aliis Turribus, pertinentiis, adjacentiis, & annexis quibuſcumque, prout Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternus ante dictam Conſtitutionem ſuper Bono Regimine a ſan. mem. Clemente VIII., atque ante diſmembrationem, & unionem vigore dictarum Reſolutionis, & Sententiæ factam, gaudere, frui, poſſidere poterat, & jam ante diſmembrationem, unionem, & incorporationem ſan. mem. Sixti V. revocatam a ſa. mem. Gregorio XIV. ac in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reponimus, reſtituimus, & privativè omnino ad Congregationem Boni Regiminis, & alteram ad conſultanda negotia Pontificiæ Ditionis deſignatam pleniſſimè redintegramus. Ita quidem, ut nunc, & pro tempore exiſtens Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternus Regimen, omnimodam juriſdictionem temporalem, & æconomicam dictarum Civitatum, Diſtrictuum, & Territoriorum, cum omnibus ſuis priſtinis honoribus, omnibus Privilegiis, & facultatibus in omnibus, & per omnia gerere, & exercere poſſit, & debeat perinde ac ſi illa ab eiſdem Eccleſiis diſmembrata, & ſeparata, ac dicta Cameræ & Cong. Boni Regiminis incorporata, applicata, & unita, ejuſque Conſtitutio edita nunquam fuiſſent. Quin immo pro majori cautela prædicta omnia per præſentes innovamus, ac denuo Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno concedimus, & indulgemus, & elargimur, atque ad utramque Eccleſiam Oſtienſem, & Veliternam, earumque Civitates, Incolas, Populos, & Subditos ſimiliter perpetuo extendimus, & privativè ſervari mandamus. Cæterum ad præfocanda, ac penitus elidenda ſemina omnia cujuſcumque controverſiæ, quæ ſuboriri poſſet circa Adminiſtrationem æconomicam Velitrarum, interdicimus ejuſdem Communitatis, Hominibus quibuſvis, ut ne audeant ullo pacto, ulloque prætextu confugere ad Congregationem Boni Regiminis, ejuſque Adminiſtros, ſub pœnis arbitrio præfati Cardinalis Epiſcopi infligendis; & viciſſim Adminiſtris, & Officialibus ſupradictis mandamus, ut ſupplices eorum libellos, & inſtantias quaſcumque reiiciant,

Digitized by Google

ijciant, propoſita iis, qui contra fecerint pœna privationis Officii, & aliis noſtro, noſtrorumque Succeſſorum arbitrio infligendis. Quo circa Miniſtris, ejuſdem Congregationis Boni Regiminis mandamus, ne impoſterum eas, quas dicunt onerum, & collectarum ſive Cameralium, ſive Communitativarum Tabellas, & reſpectivè proceſſus amplius exquirant, nec ad Urbem, & Congregationes ipſas tranſmitti poſtulent; ſed, & acceptas exiſtentes, & hactenus tranſmiſſas Tabellas poſt editam Conſtitutionem, & inſtitutam Boni Regiminis Congregationem ſtatim reſtitui, & conſignàri Venerabili Fratri Noſtro Fabritio S. R. E. Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno Cardinali Serbellonio, diſtrictè præcipimus; irritas, & inanes decernentes earum, eorumque ab initio fuiſſe tranſmiſſiones. Quod ſi aliquando contingat delictorum proceſſus diligentiore putari dignos examine, volumus, nihil per Congregationem ad conſultanda Pontificiæ ditionis negotia deſignatam Injuſſu Noſtro, aut pro tempore exiſtentis Romani Pontificis attentari, agique poſſe, ſed Nobis, & Succeſſoribus Noſtris dumtaxat conſultis expoſtulari, & Pontifice ſolum, & expreſsè jubente ad Urbem poſſe tranſmitti. Præterea in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus S. R. E. Cardinali Camerario, Cardinalibus Congregationum Boni Regiminis, & ad conſultanda Pontificiæ ditionis negotia deſignatæ, Cameræ Noſtræ Auditori Generali, Theſaurario, Palatii Noſtri Præfecto, cæteriſque omnibus Urbis Congregationibus; & Judicibus quibuſcumque quacumque juriſdictione, dignitate etiam Cardinalitia decoratis, ne deinceps ſine expreſſo oraculo Noſtro, vel Succeſſorum Noſtrorum ſimilibus literis patefacto, in regimen, juriſdictionem, & adminiſtrationem æconomicam hujuſmodi ſe ſe quoquomodo intromittere audeant, ſeu præſumant, ſed regimen, & omnimodam juriſdictionem temporalem, æconomicam adminiſtrationem, & omnia alia prædicta eidem Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno pro tempore liberè, prout ante relatam editam Conſtitutionem ſuper Bono Regimine, diſmembrationem, unionem, & incorporationem extabant, dimittant, & relaxent, ita ut liceat dicto Epiſcopo regiminis, & omnimodæ Juriſdictionis temporalis, & æconomicæ adminiſtrationis, & aliorum præmiſſorum poſſeſſionem propria auctoritate, & vigore præſentium per ſe, vel per

alium

Digitized by Google

alium, ſeu alios apprehendere, & retinere, atque regimen hujuſmodi Juriſdictionem, & Adminiſtrationem per ſe, vel per alium, ſeu alios regere, adminiſtrare, atque exercere: Conſtitutione ſa. mem. Clementis VIII. Prædeceſſoris, & facultatibus Congregationis ad conſultanda Pontificiæ ditionis negotia deſignatæ non obſtantibus, quibus in hac parte, quatenus oporteat, expreſsè derogamus, & S. R. E. Cardinalem Epiſcopum Oſtienſem, & Veliternum perſæpe Decanum, veluti præcipuis Privilegiis inſignitum haudquaquam comprehendere declaramus. Decernentes, eadem præmiſſa, & alia omnia, in ſupramemoratis Prædeceſſorum Noſtrorum, & præſentibus Noſtris literis contenta ab omnibus inviolabiliter perpetuis futuris temporibus obſervari, ac ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios etiam ipſius Cameræ, & Palatii Apoſtolici cauſarum Auditores, S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Congregationes omnes, etiam illam Boni regiminis, illamque ad conſultanda Pontificiæ Ditionis negotia deſignatam, ſublata eis, eorumque cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere. Irritumque quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate fulgente, etiam ſpecialiſſima mentione digno ſcienter, vel ignoranter quomodolibet contigerit attentari. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii VIII. de una, & Concilii generalis de duabus Dietis: dummodo quis vigore præſentium ultra tres Dietas ad judicium non trahatur, ac aliis Apoſtolicis, ac Provincialibus, & Synodalibus Concilii editis ſpecialibus, & generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, Bulla Clementis PP. VIII. de bono regimine, reſolutione, & Sententiæ a prædicta Congregatione particulari ſub Deceſſore Clemente PP. XIV. vulgatis, Pii PP. IV. de regiſtrandis, Regula Cancellariæ Noſtræ Apoſtolicæ, de jure quæſito non tollendo, eo quod nec citata, nec audita fuerit Congregatio Boni Regiminis, facultatibus Congregationis ad conſultanda Potificiæ Ditionis negotia deſignatæ, ac quibuſvis aliis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, immemorabili centenariæ, & cujuſcumque generis aliis generalibus, ſeu particularibus conſuetudinibus; Privilegiis, indultis, literis Apoſtolicis prædictis Auditoribus, S. R. E. Cardinalibus

etiam

Digitized by Google

etiam a Latere Legatis, & Congregationibus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum Derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie ex motu proprio, & ex certa ſcientia, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, adprobatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi de illis, ac totis eorum tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſsa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſi habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat, & pro præmiſſo tantummodò effectu in hiſce noſtris Literis expreſſo ſpecialiter, & expreſsè derogantes, cœteriſque contrariis quibuſcumque; ita ut nunquam, nulloque tempore liceat cuiquam præſentes noſtras Literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio inſimulare. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Novembris MDCCLXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. Card. de Comitibus.

Digitized by Google